

Το σχέδιο του Θεού - Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ [Γνώμες](#)

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

[Του π. Δημητρίου Μπόκου](#)

Με την απόδοση της εορτής των Φώτων (14 Ιανουαρίου) κλείνει η μεγάλη περίοδος των ακινήτων (σταθερών) εορτών Χριστουγέννων και Θεοφανείων (Σαρανταήμερο-Δωδεκαήμερο), που αρχίζει από τις 15 Νοεμβρίου. Υπάρχει και η παράδοση, ότι η περίοδος αυτή κλείνει οριστικά αφού συμπεριλάβει και την εορτή της Υπαπαντής, κατά την οποία έχουμε τον σαραντισμό του γεννηθέντος Χριστού, την εμφάνισή του δηλαδή κατά τον μωσαϊκό νόμο στον ναό. Κατά την παράδοση λοιπόν αυτή, η περίοδος των Χριστουγέννων εκτείνεται σαράντα μέρες πριν και σαράντα μέρες μετά την εορτή.

Μετά τη Βάπτισή του ο Χριστός αποσύρθηκε στην έρημο και νήστεψε σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες, χωρίς να φάει απολύτως τίποτε. Ο διάβολος τότε, προσπαθώντας να ξεκαθαρίσει αν ο Χριστός είναι όντως ο Υιός του Θεού, τον δοκίμασε, υποβάλλοντάς τον σε τρεις πειρασμούς. Όμως ο Χριστός δεν υπέκυψε σε κανένα πειρασμό. Και χρησιμοποιώντας μόνο λόγια από τις Γραφές (

«γέγραπται γαρ»), απέκρουσε τον διάβολο, αποφεύγοντας να του αποκαλύψει την πραγματική του ταυτότητα.

Αυτό είχε σαν συνέπεια να νομίζει ο διάβολος, μέχρι και τον θάνατο του Χριστού, ότι έχει να κάνει με κοινό άνθρωπο. Τρία υπέρλογα μυστήρια (**η παρθενία της Θεοτόκου, η Γέννηση του Χριστού και η Σταύρωσή του**) διενεργήθηκαν με απόρρητο τρόπο, «**εν σιγή**», ώστε να διαλάβουν της προσοχής του άρχοντα του σκότους (αγ. Ιγνάτιος Θεοφόρος).

Κατόπιν ο Χριστός άρχισε να κηρύττει, παρακινώντας τον λαό σε μετάνοια, διότι «*ήγγικεν η βασιλεία των ουρανών*» (**Κυριακή μετά τα Φώτα**). Το κήρυγμα του Χριστού ξεκίνησε, όταν σταμάτησε το κήρυγμα του Βαπτιστή Ιωάννη. Η φωνή του Προδρόμου σίγησε, όταν αυτός φυλακίστηκε από τον Ηρώδη Αντίπα. Ο Πρόδρομος είχε πλέον επιτελέσει το έργο που του ανέθεσε ο Θεός. Είχε προετοιμάσει τον κόσμο «*εις τον ερχόμενον μετ' αυτόν ίνα πιστεύσωσιν, τουτ' έστιν εις τον Ιησούν Χριστόν*» (Πραξ. **19**, 4).

Ήταν ο λύχνος που προηγήθηκε, για να δείξει τον ήλιο που θα ανέτελλε. Κατά το σχέδιο του Θεού, θα γινόταν Πρόδρομος του Χριστού και στον Άδη. Θα ευαγγελιζόταν και στους εκεί νεκρούς, «*τοις εν φυλακή πνεύμασι*», την προσεχή έλευση του Χριστού.

Με τη σύλληψη λοιπόν του Προδρόμου ήρθε η ώρα, κατά το σχέδιο πάντα του Θεού, να κάνει έναρξη του δικού του κηρύγματος ο Χριστός. Ως κέντρο του διάλεξε μια κεντρική πόλη, την Καπερναούμ, όπου και εγκαταστάθηκε, αφήνοντας τη Ναζαρέτ, όπου είχε ανατραφεί.

Η Καπερναούμ ήταν σπουδαία πόλη της Γαλιλαίας, χτισμένη στην όχθη της λίμνης της Γεννησαρέτ, στα όρια των φυλών Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. Επαληθεύτηκε έτσι η προφητεία του προφήτη Ησαΐα, ότι στη Γαλιλαία, στη γη Ζαβουλών και στη γη Νεφθαλείμ, στον λαό που βρισκόταν «*εν σκότει..., εν χώρα και σκιά θανάτου*», **ανέτειλε «φως μέγα**». Το φως που θα φώτιζε όλα τα έθνη.

Ο Πρόδρομος είχε επιλέξει την έρημο σαν βάση της δράσης του, ο Χριστός την πολυάνθρωπη Καπερναούμ.

Στα χέρια του Θεού τα πάντα λειτουργούν θετικά, με τρόπο εύχρηστο για το σχέδιό Του.